

شما اینجا هستید: خانه (/index.php) ▶ درس خارج اصول ▶ اصول عملیه ▶
تقریر اصول عملیه (/index.php/تقریرات-خارج-اصول/اصول-عملیه/12-53-02-21-02-2019) ▶ مقام یکم: أصالة البرائة

مقام یکم: أصالة البرائة

أصالة البرائة

هر چند به نظر ما طریق اُصح شروع از استصحاب است لکن تبعاً لمشهور اصولیان بحث را از أصالة البرائة شروع می‌کنیم.
در مباحث برائت پنج بحث مهم مطرح است:

بحث اول: تحریر محل نزاع

در موارد زیادی فقیه شک می‌کند در تکلیف و بعد از فحص أدله‌ای که علم قطعی و وجدانی به حکم برای ما می‌آورد یا علم تبعی می‌آورد مانند آیات، روایات، اجماعات معتبره، سیره و دلیل عقل، نمی‌تواند حکم موضوعی را به دست آورد و حالت سابقه معتبره هم برای این تکلیف وجود ندارد لذا شک می‌کند در اینکه مثلاً بازی فوتبال جایز است یا نه؟ در مواجهه با چنین وضعیتی دو دیدگاه مطرح بوده است:
دیدگاه اول: اخباریان از شیعه در اغلب موارد شک در تکلیف قائل به وجوب احتیاط هستند، با بیاناتی که خواهد آمد و می‌گویند ذمه انسان به تکالیفی مشغول است، احتیاط و حکم عقل اقتضاء دارد فراغ ذمه لازم است لذا در اغلب موارد شک در تکلیف اخباریان می‌گویند يجب الإحتیاط الا شبهه وجوبیه که به دلیل خاص است.

دیدگاه دوم: اصولیان قائل‌اند در همین مورد شک در تکلیف بعد الفحص و نبودن حالت سابقه معتبر، ذمه انسان مشغول به تکلیف نیست و اگر مورد شبهه را مرتکب شد استحقاق عقاب ندارد و تکلیف فعلی از ناحیه مولی متوجه او نیست که تعبیر می‌کنیم به برائت.
لذا ادله طرفین باید به طور مستوفی بررسی شود.

بحث دوم: أدله برائت

دومین بحث بررسی أدله اصولیان بر عدم اشتغال ذمه انسان به تکلیف در این موارد شبهه است.
اصولیان به أدله اربعه تمسک کرده‌اند.

